

editörden

Kıymetli **eskiyeni** Okurları,

Dünyevleşmenin ikinci sayısında yine sizlerle. Dünyevleşme dosyasının ikinci sayıya sarkması, konunun bir problematik olarak derinlik, giriftlik ve hacmi ile ilintili görünmektedir. Aslına bakılırsa, konunun vuzuha kavuşturulmak üzere açılan her bir boyutu, yeni detayları deşifre ederek kapsanması zor bir hüviyete sahip olduğunu göstermektedir. Gerçekten, gündelik yaşam pratikleri içinde tecrübe ederek teorisini daha çok tartışmaya başladığımız dünyevleşme, gün geçtikçe insan hayatındaki sınırlarının genişliğine gönderme yapan detayları ajandamıza taşımaktadır.

Dünyevleşmenin bir problematik olduğunu söyledik. Bunun anlamı, dünyevleşmenin kendi başına bağımsız, lokal bir sorun olmayıp, tam tersine diğer bir çok sorun ve alanlarla girift ilişkiler ağına sahip olmasıdır. Dolayısıyla, dünyevleşme problemini sadece akademik düzlemde tanımlayıp bırakmak, meselenin sahip olduğu “hayati”liği görmemek demeye gelecektir. Bu açıdan dünyevleşme konusunda çok farklı çalışma ve araştırmalara ihtiyaç olduğunu belirtmek gerekmektedir.

Türkiye’nin 1980’lere kadar yaşadığı sıkı “kolektif”lik, ideolojilerden gündelik yaşama kadar insan hayatının geniş bir alanını belirlemekteydi. 1980 sonrası başlayan dışa daha açık modernleşme politikaları, son kertede bireyselliğe doğru bir dönüşümü de beraberinde getirmiştir. Bundan da öte imkanların artmasıyla paralel giden bireysel arzu ve isteklerin keşfi, kolektifliği zayıflattırken, yeni din ve dindarlık anlayışlarını sosyal hayatın tecrübe alanına soktu. Buna yeni politik duruşlar, yaşam biçimleri eşlik etti. Bugün gelinen bu noktanın bir normalleşme mi yoksa sapma mı olduğu” şeklindeki hayati soru, bazan aynı formatta bazan da taşıdığı içerimleri deşifre edecek şekilde sorulmuştur. Bu soru, aynı zamanda ortaya çıkan pratiklerin, “patolojik” ya da “normal” şeklinde etiketlenmesinin nasıl yapılacağına dair muğlaklığa göndermede bulunmaktadır. Gerçekten bugün, bir yandan dindarlık ve muhafazakarlığın arttığı, araştırmalara referansla iddia edilirken diğer yandan erime ve buharlaşmalar dile getirilmektedir. Bu da meselenin derin ve girift boyutlarına dikkat çekmektedir.

Bu sayımızda da dünyevleşme sorununa farklı boyutlarıyla yaklaşan yazılar okuyacaksınız. Bu bağlamda Cemal Şakar, Ramazan Altıntaş, Muhammet Özdemir, M. Enes Topgül, Süleyman Karacelil, Mehmet Kurt ve Yusuf Fatih Işık’a katkılarından dolayı teşekkür ederiz. Dünyevleşme konusunda iki kitabın kritiğini de yazıların sonunda bulacaksınız. Talal Asad ve Andrew Davison’a ait bu kitaplar konuyla ilgili önemli tartışmalar yapmaktadırlar. ■

Gelecek sayılarda görüşmek dileğiyle...

Sayı Editörü

Mustafa TEKİN